

Valse zienswijzen over Heiliging weerlegd

<http://www.wayoflife.org/index.html>, 8-3-2006

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling (eerste helft) en plaatje door M.V. Update 1-11-2022 (links)

Romeinen 6 tot 8 gaat over heiliging en heilig leven van de christen. Het beantwoordt belangrijke vragen zoals deze: Als redding uit genade is, zonder werken, en de gelovige is niet onder de wet, maakt het dan wat uit hoe de christen leeft? Kan hij erop los leven? Hoe kan een gelovige godvruchtig leven en overwinning op zonde hebben? Kan de gelovige compleet vrij van zonde worden in dit leven?

Deze belangrijke Schriftpassage weerlegt vele valse leringen over heiliging en christelijk leven:

De valse leer van Eradicatie en Perfectionisme

Volgens deze leer kan de gelovige een zondeloze perfectie bereiken in dit leven. Het wordt “algehele heiliging” genoemd.

Harry Ironside, die veel nuttige bijbelcommentaren schreef, kwam deze leer tegen als jonge prediker in het Leger des Heils. Hem werd geleerd dat hij algehele heiliging kon bereiken en dat hij daarna niet meer moest strijden tegen de inwonende zonde. Deze ervaring zoekende ging hij weg uit de stad en bracht een tijd door met vasten en bidden in een woud. Bij die gelegenheid had hij een krachtige emotionele ervaring en was hij overtuigd geworden dat hij “het gevonden” had. Hij snelde terug naar de getuigenisdiensten van het Leger des Heils en vertelde zijn broeders dat hij “het” had en dat zij zich samen met hem moesten verheugen in deze nieuwgevonden overwinning. Na enkele dagen viel hij van zijn emotioneel voetstuk en realiseerde zich dat de strijd tegen de zonde nog steeds levend was. Hij werd daardoor zo ontmoedigd en verward dat hij in het ziekenhuis werd opgenomen met een zenuwzinking. Daar werd hij bezocht door enkele godvruchtige gelovigen die hem wat lectuur gaven die de dwaling van algehele heiliging weerlegde en hem de bijbelse leer onderwees. Hij werd gesterkt in het verstaan van het christelijke leven en ging verder met een lange en vruchtbare prediking- en schrijfbediening. Zijn getuigenis kan gevonden worden in het boek “Holiness: The False and the True”. Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/ironside-mijn-bekering.pdf>.

ANTWOORD:

Doorheen Romeinen 6-8 en de nieuwtestamentische brieven wordt aangenomen dat de gelovige nog steeds de zondenatuur bezit en dat hij moet leren omgaan met deze realiteit. Er is in de Schrift geen belofte dat de strijd met het vlees zal uitgeroeid worden in dit huidige leven.

1. Perfectionisme wordt weerlegd door Paulus' erkenning dat de gelovige *kan* zondigen (Romeinen 6:1, 15; 8:12; 13:13-14). Paulus neemt overal aan dat de gelovige nog steeds kan zondigen.

2. Perfectionisme faalt erin een onderscheid te maken tussen positie en praktijk (Romeinen 6:3-4; Efeziërs 4:1; 5:8). Paulus maakt dit onderscheid zorgvuldig in Romeinen 6 tot 8:

“Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwheid des levens wandelen zouden” (Romeinen 6:3-4).

De gelovige heeft een nieuwe positie als dood in Christus en opgestaan met Christus. Daarom, wegens die nieuwe positie, wordt hem opgedragen “in nieuwheid van leven” te wandelen.

Dit is de leer van het boek Efeziërs. De hoofdstukken 1-3 beschrijven de *positie* van de gelovige in Christus, terwijl de hoofdstukken 4-6 de *wandel* van de gelovige in de wereld beschrijven. De twee dingen worden gezien in de volgende verzen:

“Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u ertoe op waardig te wandelen in overeenstemming met de roeping waarmee u geroepen bent” (Efeziërs 4:1).

“Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandel als kinderen van het licht” (Efeziërs 5:8).

De gelovige heeft een volle redding in Christus (de roeping waarmee u geroepen bent), en daarom hoort hij deze roeping waardig te wandelen. De gelovige IS licht, daarom hoort hij in het licht te wandelen. Hij IS een kind van God, daarom hoort hij te leven zoals een kind van God.

Er zijn dus twee aspecten aan heiliging: positie en praktijk, eeuwig en tijdelijk. De gelovige bezit complete, eeuwige heiliging in Christus (1 Korinthiërs 1:30). Hij wordt daarom vermaand die heiliging uit te werken in zijn dagelijkse leven (1 Thessalonicenzen 4:3).

3. Perfectionisme wordt weerlegd door Paulus' beschrijving van de strijd tegen het vlees (Romeinen 7:18-25; Galaten 5:16-17). Het werd eens beschreven als dat er twee honden in mijn binnenste leven: een zwarte hond en een witte hond, en het is deze die domineert die ik voedt.

Mijn grootmoeder van moeders kant was een van de godvruchtigste christenen die ik heb gekend. Ik ben er zeker van dat haar gebeden veel te maken hebben met mijn eigen redding nadat ik zover in de wereld was gegaan. Zij leefde nog maar enkele jaren nadat ik gered werd, maar ik bracht enige tijd door bij haar voordat zij de heerlijkheid inging. Ik had zoveel morele littekens en worstelingen wegens al de dwaasheden in mijn vroegere leven. Enkele maanden nadat ik gered was vroeg ik haar: “Granny, heb jij nog enige strijd met zonde?” Ik hoopte dat zij mij zou zeggen dat deze worstelingen decennia geleden eerder waren opgehouden en dat het sindsdien vlotjes zeilen was, maar zij antwoordde: “O ja, Dave, er zijn nog altijd worstelingen”. Zij was 79 of 80 jaar oud en wandelde al meer dan 60 jaar met Christus, maar er waren nog steeds worstelingen. De enige tijd dat een kind van God aan de strijd met de zonde ontsnapt, is wanneer hij dit tranendal verlaat.

Hier moeten we een luide WAARSCHUWING geven. God zal ons oordelen wanneer wij toestaan dat het vlees domineert (Romeinen 8:12-13; 1 Korinthiërs 9:27). Het kind van God kan een zorgeloos leven leiden, maar hij zal dat betreuren in het oordeel voor de rechterstoel van Christus (1 Korinthiërs 3:13-15).

4. Perfectionisme wordt weerlegd in de Bijbelse beschrijving van het christelijke leven. De Bijbel beschrijft het christelijke leven niet als slechts geloven in Christus' volbrachte werk; het wordt niet beschreven als iets passiefs maar als iets actiefs: als “uzelf tot slaaf stellen” of “uzelf ter beschikking stellen als dienstknecht” (Romeinen 6:16), “wandelen door” (Galaten 5:16), “afleggen” en “aandoen” (Efeziërs 4:22-24), “van u weghouden” (Efeziërs 4:31), “doden” (Kolossenzen 3:5), “vlieden” of “ontvluchten” (2 Timotheüs 2:22), “afleggen” (Hebreeën 12:1; 1 Petrus 2:1).

5. Perfectionisme wordt weerlegd door de leer van de belijdenis (1 Johannes 1:8-10). Het onderwerp van Johannes' eerst brief is de gemeenschap van de gelovige met Christus (1 Johannes 1:3). Hij leert dat gemeenschap een kwestie is van wandelen in het licht en de belijdenis van zonden (1 Johannes 1:7-10). Hij zegt voluit dat het christelijke leven niet een kwestie is van zondeloosheid. Als het ware christelijke leven een kwestie zou zijn van zondeloze heiligheid, waarom onderricht Johannes ons dan om onze zonden te belijden?

Zij die een vorm van zondeloze perfectie onderwijzen, verlagen dikwijls de standaard van zonde. Zij beweren dat zij leven in een staat van zondeloze perfectie omdat zij de zonde hebben geherdefinieerd, naar hun eigen lagere niveau toe. Ik herinner me een godvruchtige vrouw die deze bewering deed, maar zij rekende haar falen niet aan als zonde. Als zij bezig was over haar man, bijvoorbeeld, dan was dat geen zonde!

HOE ZOU ALGEHELE HEILIGING ERUIT ZIEN?

Michael Pearl van *No Greater Joy* ministries beweert: “Wij zouden niet meer moeten zondigen en we kunnen dat! ... Ik heb dit evangelie van heiliging al vele jaren gepredikt en geleefd. Het is geen theorie. Het is praktische, schriftuurlijke realiteit” (*No Greater Joy*, jan.-febr. 2005, p. 21).

Als dit waar zou zijn, wat zou dit dan in de praktijk betekenen? Het zou betekenen dat Michael...

al die tijd niet één keer zondigde in hart en praktijk;
dat hij niet één keer ongehoorzaam was of niet één van Gods wetten heeft genegeerd;
niet één keer zonder reden boos is geweest tegen een ander (Mattheüs 5:22);
niet één keer begeerte had naar een vrouw (Mattheüs 5:28);
niet één keer de wereld gelijkvormig was (Romeinen 12:2);
nooit eens van zichzelf méér dacht dan nodig was (Romeinen 12:3);
nooit had geveinsd in de liefde (Romeinen 12:9);
nooit ongeduldig was in de verdrukking (Romeinen 12:12);
nooit vuile taal uit zijn mond is gekomen (Efeziërs 4:29);
nooit bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster uit zijn mond heeft laten komen (Efez. 4:31);
geen enkele slechtheid in zijn hart heeft laten opkomen (Efeziërs 4:31);
nooit eenmaal enige morele onzuiverheid in zijn hart en leven heeft toegestaan (Efeziërs 5:3);
nooit een keer gemeenschap gehad met de onvruchtbare werken der duisternis,
en altijd zulke werken heeft afgekeurd (Efeziërs 5:11);
dat hij altijd omzichtig heeft gewandeld en nooit gefaald heeft tijd uit te kopen (Efeziërs 5:15-16);
altijd vriendelijk, barmhartig en vergevingsgezind is geweest (Efeziërs 4:32);
continu in liefde heeft gewandeld (Efeziërs 5:2);
altijd Geest-ervuld is geweest (Efeziërs 5:18);
zijn vrouw altijd heeft liefgehad met Christus-gelijke liefde (Efeziërs 5:25);
bij zijn kinderen nooit toorn heeft opgewekt (Efeziërs 6:4);
altijd volmaakt de dingen boven gezocht heeft, niet die op de aarde zijn (Kolossenzen 3:2);
nooit gelogen of bedrogen heeft (Kolossenzen 3:9);
bij elke gelegenheid verdraagzaam en vergevingsgezind is geweest (Kolossenzen 3:13);
helemaal alles gedaan heeft in de naam van de Heer Jezus Christus (Kolossenzen 3:17);
nooit verbitterd is geweest tegen zijn vrouw (Kolossenzen 3:19);
altijd volhardde in gebed en voor alles dankbaar was (Kolossenzen 4:2);
altijd zich onthouden heeft van elke schijn van kwaad (1 Thessalonicenzen 5:22);
altijd volmaakt heilig is geweest, zoals God (1 Petrus 1:15-16);
altijd afgelegd heeft alle slechtheid, bedrog, huichelachtigheid, afgunst, kwaadsprekerij (1 Pet. 2:1);
zich altijd onderworpen heeft aan elke menselijke orde en overheid (1 Petrus 2:13-14);
altijd alle mensen eerde, de broederschap liefhad, God vreesde en de koning eerde (1 Petrus 2:17);
altijd zijn vrouw geëerd heeft (1 Petrus 3:7);
altijd de broeders heeft liefgehad, door barmhartigheid bewogen en vriendelijk (1 Petrus 3:8);
altijd de Heer in zijn hart geheiligd heeft (1 Petrus 3:15);
altijd bezonnen is geweest en gewaakt heeft in de gebeden (1 Petrus 4:7);
nooit de samenkomsten heeft verzuimd (Hebreeënen 10:25);
het pastorale gezag altijd heeft gehoorzaamd (Hebreeënen 13:17);
altijd vredelievend, welwillend, voor rede vatbaar, onpartijdig, ongeveinsd is geweest (Jak. 3:17);
en altijd elk ander gebod en andere plicht van het Nieuwe Testament heeft volbracht.

In het geval van een zondeloze, algeheel geheiligde christelijke vrouw, zou dit betekenen dat...

zij zich altijd onderwerpt aan haar man zoals aan de Heer (Efeziërs 5:22);
zij zich onderwerpt aan haar man, ook al is hij niet gered (1 Petrus 3:1);
zij altijd een zachtmoedige en stille geest tentoonspreidt (1 Petrus 3:4);
zij zich altijd eerbaar kleedt, met ingetogenheid en matigheid (1 Timotheüs 2:9);
zij een stille leerster is en nooit het gezag van haar man bekampt (1 Timotheüs 2:11-14).

Er is er maar één die zo zondeloos heilig was in deze wereld: de Heer Jezus Christus.

De valse leer van een Tweede Zegen ("Second Blessing")

Deze leer neemt vele gedaanten aan, maar de kern van de doctrine is dat de gelovige niets ontvangt wanneer hij wedergeboren wordt en dat hij moet zoeken naar een tweede zegen, of een aanraking ervaren, waarbij hij verheven wordt boven alle worstelingen van het christelijke leven naar een complete en blijvende overwinning.

Sommigen noemen dit “de doop van de Heilige Geest”; anderen zeggen dat er twee dopen zijn, de eerste voor wedergeboorte en de tweede voor heiliging. Sommigen beweren zelfs dat er drie dopen zijn: de doop van wedergeboorte, de doop van heiliging en een derde doop van vuur.

In de vroege jaren (19)80 kwam een pinksterprediker die beweerde een profeet te zijn, van Nepal naar Engeland. Hij predikte in een van de kerken en beloofde de gelovigen dat zij “fresh baptism” konden ervaren en opgelicht konden worden boven de worstelingen tegen de zonde. Hij inviteerde de gelovigen naar voren te komen om “uw Geestesdoop te ontvangen”.

Anderen presenteren deze ervaring in de vorm van het “veranderd leven” of een “dieper leven”. Roy Hession [1908-1992], auteur van *The Calvary Road* [1950], is een van de populariseerders van deze leer. Beschouw deze uittreksels uit zijn autobiografie *My Calvary Road* [1978; niet te verwarren met zijn *The Calvary Road*]:

“Ik vertelde over de worstelingen met mijn “ik” en erkende de nieuwe relatie met Jezus die ik was binnengegaan door geloof. ... In het licht van onze eigen recente ervaring van Christus, predikten wij een tweevoudige boodschap: volle redding voor de christen, evenals een initiële redding voor de niet-christen. ... Als de toewijding grondig is en compleet, dan moet ze niet herhaald worden. ‘Hertoewijding’ is de taal van stapsgewijze overgave aan de Heer Jezus Christus” (Roy Hession’s autobiografie *My Calvary Road*).

Hession zegt hier dus dat het voor de gelovige nodig is binnen te gaan in een tweede ervaring van Christus, een “volle redding” (full salvation), en als iemand deze ervaring bereikt heeft, zal hij compleet overgegeven zijn en hoeft hij zich niet opnieuw over te geven.

ANTWOORD:

Er is in het Nieuwe Testament geen instructie voor de gelovige om een “tweede zegen” te zoeken of een andere doop. De enige verwijzing naar de doop van de Heilige Geest in de brieven staat in de verleden tijd. Zie 1 Korinthiërs 12:13.

Als er een soort van tweede ervaring zou bestaan waarbij de gelovige algehele overwinning zou kunnen vinden, dan zouden de nieuwtestamentische brieven dat duidelijk zeggen, en iedere brief zou deze ervaring aanprijzen als de oplossing voor de worstelingen en noden van de gelovige, maar zo’n ervaring wordt nergens beschreven.

Er bestaat gewoon geen geheim of een “tweede zegen” voor een overwinnend christelijk leven. Zij die dat onderwijzen, zijn afgeweken van de Bijbel.

Het christelijke leven is een wandel, niet een sprong of een vlucht! Dat wordt zo 40 keer beschreven in de nieuwtestamentische brieven. Zie Romeinen 6:4; 8:1, 4; Galaten 5:16, etc.

Het echte christelijke leven is een kwestie van stap voor stap te wandelen in Gods wil, uur na uur, dag na dag, door dingen te doen waarvan ik weet dat God wil dat ik ze doe, daarbij gevoelig zijnd voor de leiding van de Heilige Geest, en...

afleggend de zonden van het vlees (1 Petrus 2:1),
verlangend naar het Woord van God (1 Petrus 2:2; 2 Timotheüs 2:15),
mijn lichaam overgevend als een levende offerande voor Gods wil (Romeinen 12:1),
niet gelijkvormig wordend aan de wereld (Romeinen 12:2; Jak. 4:4; 1 Johannes 2:15-17),
de geestelijke gaven beoefenend (Romeinen 12:3-5),
geen gemeenschap hebbend met de onvruchtbare werken van de duisternis (Efeziërs 5:11),
vervuld met de Geest (Efeziërs 5:18), altijd God dankend (Efeziërs 5:20),
onderworpen aan mijn echtgenoot (Efeziërs 5:22),
mijn vrouw liefhebbend (Efeziërs 5:25),
ouders gehoorzaamend (Efeziërs 6:1-2),
een eerlijke en ijverige werknemer zijnde (Efeziërs 6:5-8),
een goede baas zijnde (Efeziërs 6:9), mijn zonden belijdend (1 Johannes 1:9),
verleidingen ontvluchtend (2 Timotheüs 2:22),
het onderling samenkomen niet nalatend (Hebreeënen 10:25), etc.

Dit alles is natuurlijk niet zo opwindend als het zoeken van een “tweede zegen” en daarna in staat te zijn boven de worstelingen van de wereld, het vlees en de duivel uit te springen, maar zo is het christelijke leven.

Zij die deze dwalingen onderwijzen, als ze eerlijk zijn, geven toe dat zij worstelen en dat zij geen groei kennen! Zo had ik een gesprek met de eerder genoemde “profeet” in Nepal, en ik vroeg hem of hij nog steeds worstelde met de zonde. Na veel “rond de pot draaien” gaf hij uiteindelijk toe dat hij wel degelijk streed met het vlees. En dat allemaal ondanks zijn “hogere” en “diepere” ervaring!

Ook Roy Hession geeft dit toe. In zijn autobiografie *My Calvary Road* [niet te verwarren met zijn *The Calvary Road*], dat eerder geciteerd werd, geeft hij toe dat hij vele ups en downs had in zijn christelijk leven nadat hij het “geheim” leerde kennen en binnengegaan was in het “diepere” of “gekruisigde leven”. Hij werd boos en humeurig tegen zijn vrouw, sloeg op een dag zelfs de autodeur op haar hand. Hij had soms droge predikingmeetings en perioden van geestelijke doodsheid, een geest van trots en een gebrek aan berouw over zonden. Met andere woorden: niettegenstaande het idee dat de gelovige kan binnenkomen in een speciaal rijk, dat boven de strijd met het vlees staat, is er in werkelijkheid niet zo’n ervaring of “geheim”.

Lees ook:

- Harry Ironside: mijn bekering en mijn reis uit de heiligheidsbeweging: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/ironside-mijn-bekering.pdf>
- Rubriek “Heiliging & Valse heiliging”: <http://www.verhoevenmarc.be/#heiliging>
- Studie over Paulus’ Brief aan de Romeinen: <http://www.verhoevenmarc.be/romeinen1.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm